

de for de 200 mio. kr., som regeringen og Dansk Folkeparti har fået afsat på finansloven for 2007.

Mit spørgsmål er så bare: Hvordan vil Socialdemokratiet forsvare sine besparelseskampagner, når det faktisk viser sig, at udgifterne pr. passet barn er uændrede i 2007, samt at der bliver tilført flere midler til bedre kvalitet på daginstitutionsområdet?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der er altså en virkelighed, som spiller en betydelig rolle i, hvordan det her det opleves af os, og sagen er, at hvis de tal, som fru Mia Falkenberg refererer til, ikke slår ud i den måde, de enkelte forældre og de enkelte børn og pædagoger oplever deres daginstitution på, hvad er de tal så værd? Jeg synes sådan set, det er spændende at se, om det er tallene, der er rigtige, eller det er virkeligheden, der er rigtig, og virkeligheden har det med at vinde her.

Må jeg så føje til, at selv om tilstanden så er uændret en række steder – om end der er undersøgelser, der viser, at den sådan set ikke er uændret alle steder; der er også steder, hvor den bliver dårligere – så er det ikke godt nok, for vi er allerede langt nede.

Og det er jo ikke, fordi det hele sker i år 2007-budgetterne. Der er sket en lang række ting også i årene forud, fordi man har kørt en så hård økonomisk politik over for landets kommuner. Den virkelighed kender jeg også godt, og den har ikke betydet, at vi har haft fremgang i kvaliteten og fremgang i normeringer og fremgang i åbningstider og fremgang i de kvalitative ting, man kan give børn. Der har været tilbagegang langt de fleste steder, så det er ikke godt nok.

(Kort bemærkning).

Mia Falkenberg (DF):

Jeg fik ellers indtrykket af, at Socialdemokratiet lænede sig urokeligt op ad KL's og BUPL's oplysninger i forbindelse med besparelsesstrejkerne landet over. Det gør Socialdemokratiet måske ikke mere, når tallene ikke falder ud til Socialdemokratiets fordel, men faktisk viser fremgang inden for daginstitutionsområdet?

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu har jeg ikke indtryk af, at BUPL's tal viser, at det går godt alle vegne, men jeg forstod, at fru

Mia Falkenberg har fundet nogle nye tal. Jeg vil gerne diskutere tal, lad os fortsætte diskussionen om tal næste år. Og til Dansk Folkeparti og regeringspartierne: God rejse rundt i landet. Jeg siger det en gang mere: God rejse rundt i landet – og fortæl efter årsskiftet, hvor godt og hvor meget bedre det bliver. Jeg tror bare, jeg vil møde en række forældre, der synes, det stadig væk går den forkerte vej, og at de sådan set også har noget til gode. Så god tur!

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Der var engang, hvor det var sådan lidt nemmere at gennemskue, hvor Socialdemokratiet stod i forhold til udlændinge- og integrationspolitikken. Jeg synes, at det i de 5 år, jeg har været med her, har været ret spændende at opleve, at de i hver eneste debat, vi har haft, har stået et nyt sted.

Nu er jeg så nødt til at spørge endnu en gang: Hvor er det egentlig, Socialdemokraterne står med hensyn til udlændingepolitikken? Nu er det så starthjælpen og introduktionsydelsen, hr. Jan Petersen tager med i sit indlæg i dag, og taler om lighed og ulighed. Men der kunne jeg da godt tænke mig at vide allerførst: Hvordan ville det være, hvis vi forestillede os, at vi ophævede starthjælpen og introduktionsydelsen og gav noget mere i ydelse, sådan at det ikke kunne betale sig for den gruppe at komme på arbejde? Ville det ikke skabe en større ulighed, hvis folk ikke havde mulighed for at komme videre i livet og dermed også få sig et job?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Selvfølgerlig kan folk komme i arbejde, selv om de får en højere ydelse. Jeg forstår ikke problemstillingen, og jeg forstår heller ikke, at fru Irene Simonsen ikke kan se, hvor den socialdemokratiske linje er. Det her forslag har vi haft i flere år, og det bliver vi sådan set ved med at have. Og et regeringsskifte vil betyde, at de her mennesker får en acceptabel levestandard, i hvert fald på lige fod med sammenlignelige grupper. Hvis der er et problem hos dem, der skal ud på arbejdsmarkedet, eller de ikke vil arbejde, fordi ydelsen er for høj, så er der vel sanktionsmuligheder. I det omfang, man er til rådighed, skal man jo være der, og man kan ikke få en ydelse, hvis man ikke er til rådighed.